

AKSEVDER

AKŞEHİR'İ SEVENLER DERNEĞİ'NİN YAYINIDIR

Temmuz-Ağustos-Eylül / 2010 / Yıl 10 / Üç ayda bir yayınlanır

Sayı : 60

Atatürk Bulv. No:211/11 06680 Kavaklıdere / ANKARA Tel: 0.312 468 50 00

ÜCRETSİZDİR

AKSEVDER
1992

Bülten

Cengiz Ünsal Güleç

Aksevder Yönetim Kurulu Başkanı

HAYAT BİR ÇOCUĞA NASIL ANLATILMALI

Değerli dostlarım; Dergimizin bu sayısında seneler önce çok sevdiğim bir dostumla bir masada sohbet ederken, Ünsal; " Sen eğitimcisin, bir kızım var. Ona neler öğretmem gerekir?, Bazen kendimi çok çaresiz hissediyorum' lutfen bana yardımcı olurmusun? dedi.

Sorusu kolaydı ama yanıtı zordu, akıl vermesi basitti ama uygulaması karmaşıktı, dilimin döndüğü, aklımın erdiği ve dağarcığımda ne varsa anlatmaya başladım: Annelik uzun zaman alan ve günün yirmi dört saati devam eden adı 'insan yetiştirmek' olan bir iş. Bir kere bilmelisin ki, zaman alacak. Neye zaman harcarsan onun karşılığını alırsın. İşine zaman harcarsan işinden, eşine zaman harcarsan eşinden, çocuğuna zaman ayırırsan da ondan karşılığını alırsın. Yapabiliyorsan gözyaşlarını tutmamasını öğret, acı çekmeden olgunlaşmasını, Kiskanmamayı öğret ona, arkadaşının başarısından mutlu olmayı, birlikte sevinçleri paylaşmayı, içinden 'neden ben değil de o?' demeden... Kazanmaktan mutluluk duyup içine sindirmeyi, ama aynı zamanda kaybetmeyi öğrenmesini. Çünkü bir adım sonrasında görünüşte galip olanları gösterecek hayat ona. Her şeyin bir sonu olduğunu öğret. Sahip olduğu bütün değerlerin bir gün keyif vermeyebileceğini, kazanılan ve harcananın bir sonu olduğunu. Gidilen yerlerin zamanla bıkkınlık verebileceğini, her şeyi tüketebileceğini, tüketemeyeceği tek şeyin bilgi olduğunu öğret. Kitaplardan keyif almasını. Ders çalışmak istemiyorsa zorlanmamasını, ama okumayı sevmesini öğret ona. Elbet er ya da geç alacaksın biliyorum, ama mümkün olduğunca geç al ona bilgisayarı. Ona kendisi ile kalacağı sakin zamanlar ver, sıkılmayı öğret ona, sıkılıp ta kendini yönlendirmeyi bulmasını.

Doğaya götür onu, hayvanlardan korkmaması gerektiğini öğret. Arıların bizi sokmasından çok, nasıl bal yaptığını anlat. Doğanın kendi içindeki gizemini bulmasına yardımcı ol, yağmurdan sonraki toprak kokusundan keyif almasını sağla. Soğuk

gizemini bulmasına yardımcı ol, yağmurdan sonraki toprak kokusundan keyif almasını sağla. Soğuk kış gecesinde ateş yakmayı öğret, belki büyüdüğünde bir gece dostuna ateş yakar ve belki binlerce yıldızın altında birbirlerine sarılırlar, şartlar çok zor olsa da yalan söylememesi gerektiğini öğret ona. Kazandığı elli liranın piyangodan çıkan beş yüz milyardan çok daha keyifli olduğunu öğret. Alın terine saygıyı öğret ona. Aşk acısı çekmenin hiç âşık olmaktan daha güzel bir duygu olduğunu öğret. Kendi doğruları üzerinden kimsenin onu yargılamasına izin vermemesi gerektiğini öğret, başkalarının da kendi doğruları üzerinden yargılamamayı, bunun başkalarını dinlememek olduğunu değil, söylenenleri kendi eleğinden geçirmesi gerektiğini öğret.

Kendi fikirlerine inanmanın güzelliklerini anlat. Hayatı sorgulamayı öğret Ona... Bilginin en büyük güç olduğunu öğret. Yapabilirse bunu en büyük fiyata satmasını, ama kalbini ve ruhunu kendisine saklaması gerektiğini öğret. Haklı olduğu konuda sonuna kadar diretmesini öğret ve haklıyken dik durmasını. Günün birinde yaptıkları değil yapmadıkları için pişmanlık duyabileceğini öğret. Basit yaşaması gerektiğini öğret ona, çay içmekten keyif almayı...

'İstemiyorum' 'hayır' demeyi öğret ona, istediğinde ise 'istiyorum' demeyi. Sevdiğinde ise 'seni seviyorum' diyebilmeyi öğret ona. Bir kot pantolon ve tişörtle üniversiteyi bitirmeyi öğret ona. Temiz kokmasını... Sorgusuz sevmeyi... El yazısı ile notlar yazmayı... Lafı dolandırmamayı... Sevdiklerinin hiçbir zaman çantada keklik olmadığını, dostluğa yatırım yapması gerektiğini, kıymetini bilmeyenlerden uzaklaşmasını öğret ona. Müziği sevmesini, sporla barışık yaşamasını. İşlerin hiçbir zaman bitmediğini söyle ona, en yoğun zamanda bile kendine vakit ayırması gerektiğini öğret... Ama en çok da kendini sevmesini öğret... Kendini sevmezse kimsenin onu sevmeyeceğini. ..Kendine çiçek almazsa kimsenin çiçek beklememesi gerektiğini... Kendine özenli yemekler yapıp sofralar kurmazsa kimsenin onun için yemek hazırlamayacağını... Hayatta her şeyden çok kendisinin önemli olduğunu öğretmesini önerdim. Bilmem bu konuda sizler neler düşünürsünüz? Yaşam ve okuduklarım bana bunları öğretti. Yararlı olabildiysem, bana ne mutlu sevgi ve saygılarımla.....

ANKARA'DA YAŞAYAN HEMŞEHRİLERİMİZE İYİ HABER!

TUFAN GÖKALP

Çocukluğum ve gençliğimin ilk yılları Akşehir de geçti. İlköğretim ve lise öğrenimini Akşehir de tamamladım. Sonra üniversite yılları, İstanbul ve ardından çalışma hayatı ve başkent Ankara...

Çalışma hayatının gereği olarak, büyük metropollere giden hemşehrilerime göre kendimi şanslı addediyorum. Öncelikle Ankara ,sılamız Akşehire çok uzak mesafede olmayan bir Başkent, Özel aracınızla 3 saat,otobüsle 4.5 saat mesafede bulunmakta. Bu da diğer büyük şehirlerde yaşayanlara göre bir avantaj sayılır. 40 yıldır Ankara da yaşamama rağmen, memleketim ile organik bağlarım hiç kopmadı. Yaz, kış her zaman gidip kalabileceğim baba ocağını hiç kapatmadım. Dolayısı ile çocukluk ve gençlik yıllarımın geçtiği memleket özlemimi ve anılarımı hep tazeleme fırsatı buldum. Kısacası Akşehir nostaljisini hep yaşadım.

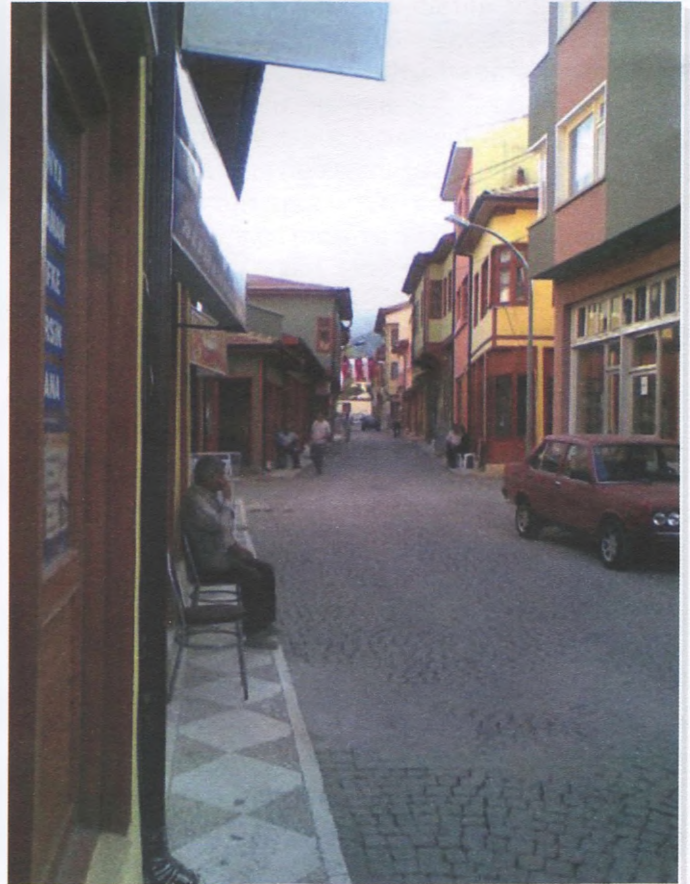
Ankaradaki hemşehrilerim ve arkadaşlarımızla sohbetlerimizde, Akşehrili olup, çocukluk yılları ve gençliği orada geçmiş, ama iş hayatı gereği büyük kentlere göçmek zorunda kalmış, ana baba ocakları kapanmış, hısımlar ve akrabaları kalmamış veya azalmış, ve organik bağları kopmuş olanların büyük bir özlem içerisinde bir Akşehir nostaljisi yaşamak istediklerini hep duymuşumdur. Hısımlar ve akrabaları olsa dahi, onlara yük olma endişesi

ile harekete geçemiyor ve duymuş oldukları özlemi hayata geçiremiyorlar. Her sene bir sonraki yıla erteleyerek, kendilerini teselli ediyorlar. Bu düşünceler içerisinde olan,

Akşehir de bir nostalji yaşamayı arzu eden hemşehrilerimize bir müjde veriyorum! Geçen sene Yeni Öğretmen evi açıldı!

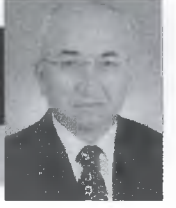
Ceza evinin arkasında, şehre yürüme mesafesinde, temiz, ekonomik, iyi hizmet verilen bir konaklama evi. Kamu görevlileri ile sivillerinde yararlanabileceği bir mekan. Bunun haricinde, arzu edenler için 2 tane de 3 yıldızlı, Önder Otel ve Grand Bal Otel gibi konaklama yerlerimizin olduğunu da not düşelim.

Yıllar içerisinde Akşehirden ki değişimleri gözlemlemek, Akşehir Kültür Merkezi, restorasyonu tamamlanan tarihi eserleri son şekli ile görmek, Akşehir Evi, Kent Orman, Hıdırlık Sosyal Tesisleri, Arasta da etli ekmek, tandır kebabı, mahalle fırınlarında yağlıkuşlu, tahinli ekmek, peynir baklavası özlemimi duyduğunuz lezzetleri yeniden tadmak gibi pek çok nedenleriniz var. Öyleyse niye duruyorsunuz ? Haydi, hafta sonları olsun, Akşehir özleminizi giderin. Akşehirden bir nostaljiyi yaşayalım, yaşatalım...

AKŞEHİR'İN ÖĞRETMENLERİ (1)

MUSTAFA YILMAZ SAĞLAM

1960 ve 1970 yıllarda Akşehir etrafındaki köy, kasaba ve ilçelerden göç alan ve bu nedenle nüfusu hızla artan bir kentti... Buna karşın köyden kentte göç, Akşehir'de bir ayrışım yaratmamıştır. Aksine köylüyü, kasabalıyı ve kentliyi birbirine karıştırmış ve kaynaştırmıştır. Akşehir'in tarihi Kral Yolu'nun üzerinde kurulması, geçmişinde birbirinden çok farklı dinleri ve kültürleri içinde barındırması, bu kültürlerin bir imbiği kabul edilen Nasreddin Hoca gibi halk bilgelerini yetiştirmesi gibi pek çok tarihi, sosyal, kültürel ve ekonomik etken çocukluğunun Akşehir'ini canlı, hareketli, neşeli ve yaşanır kılmıştır.

Akşehir'i sevmemin en önemli nedenlerinden biri ilk ve ortaokul öğretmenlerimdir. Rahmetli babamın öğretmen olması nedeniyle öğretmenlere karşı her zaman derin bir saygı ve sevgim olmuştur. Ancak bu genel sempatinin dışında sanki 1960'lı ve 1970'li yıllarda Akşehir'de görev yapan tüm ilkök, ortaokul ve lise öğretmenlerinin (tabii ki erkek ve kız sanat okullarında, öğretmen okulunda ve ticaret lisesinde görev yapan öğretmenlerin de) ayrı bir cazibeleri ve çekici yönleri vardı... Belki de kırsal alanlarda yetişen çocuklar için bundan 40-50 yıl önce en ideal meslek; öğretmenlikti. O dönemlerde çocukların büyük çoğunluğunun gönlünde büyüyünce mutlaka öğretmen

olma ideali ve hedefi vardı. Üniversite eğitimine gerek kalmadan (kısa yoldan) saygın bir meslek sahibi olmak tercih nedenlerinin başında geliyordu. Diğer taraftan Devlet kapisında güvenli (maaşlı) bir iş sahibi olmanın en kolay yolu öğretmenlikti. Başka iş ve mesleklere göre çalışma saatlerinin uygun olması, kış ve yaz sömestri tatillerinin uzun olması isterlerse öğretmenlere toprakla, başka zanaatlarla ya da farklı uğraşlarla ilgilenecek zaman bırakıyor; bu da tarımdan ya da aileden gelen esnafıktan kopmak istemeyen öğretmenler için önemli bir tercih nedeni oluyordu.

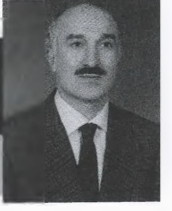
Yaşadığı topraklardan ve ortamdan kopmak istemeyenlerin genel tercihi haline gelen öğretmenlik mesleğinin Akşehirililer için de bir kazanç olduğunu düşünüyor, Akşehir'i canlı, hareketli kılan, keyifle yaşanılır hale getiren kesimler içinde öğretmenlerin de mutlaka önemli bir yeri olduğunu kabul ediyorum...

Bu vesile ile Akşehir'in okullarında görev yapmış ve gelmiş, geçmiş tüm öğretmenleri(mi) yine derin bir saygıyla yâd ediyor, yaşayanların ellerini hürmetle öpüyorum, vefat edenlere de rahmet diliyorum. Daha sonraki yazımda da yaşadığım sokaktaki öğretmenlerimden söz etmek istiyorum...

SİZİN İÇİN SEÇTİKLERİMİZ

TUFAN GÖKALP

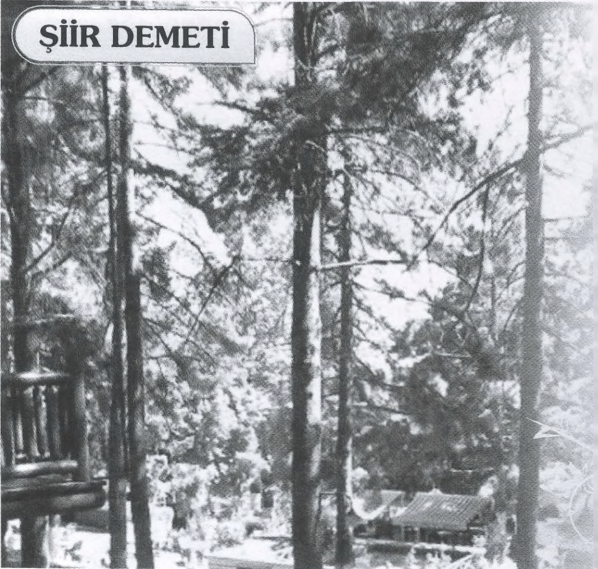

MESNEVİ'DEN ESİNTİLER

- ◆ Madem ki mana bağına bir adım bile atamıyorsun,
Hiç olmazsa o mana bağlarından gelen kokuyu ara,
O kokuyu içine çek de nezlen,manevi hastalığın geçsin !
- ◆ O ağaçların sararmış yapraklarına bakma da ,
Olmuş meyvalarını devşir.
Zaten onun sararmış yaprakları,boş yere mi sarardı?
Onlar,elmaların olgunluğunun ,kemale geldiğinin belirtileridir.
- ◆ Bizim gönlümüzde bir lale bahçesi,
bir gülşen,bir gül bahçesi vardır.
İhtiyarlık,solgunluk,perişanlık oraya girecek yol bulamaz.

Mevlana Celaleddin-i Rumi

ŞİİR DEMETİ

AKŞEHİR'İ ÖZLERİM

Bir büyük sevdasın bu gönülde
Yıllar yılı anlatmakla bitmeyen
Sende uyanır,
Seninle yaşar,
Seni özlerim...

Uzağındaysam senin,
Bir kurşun gibi inan,
Dağıtır beni özlemin...

İşte böyle günlerimde
Anılara dalar gider
O yemyeşil bağın,bahçen
Çam kokulu dağlarını özlerim.

Ebubekir ALTUNBAY

FIKRA

SANATIN YARISI

Nasreddin Hoca çocukken onu bir terzinin yanına çırak olarak vermişler.Aradan altı yedi ay geçmiş.Bir gün anacığ oğluna:

-Anlat bakalım,bu kadar aydır gidip geliyorsun, ne öğrendin ustandan?

-Küçük Nasreddin kocaman gözlerini anasına dikip;

-Anam diye cevap vermiş,dualarının bereketiyle terzilik sanatının yarısını öğrendim.

Artık dikilmiş şeyleri güzelce sökebiliyorum.Şimdi iş, sökülmüşleri dikebilmekte.

Ama sabredip onu da öğreneceğim, hiç merak etme sen.

YOĞUNLUKLAR

HİKMET ÖZDEMİR

MARAŞ SANDIĞI

GİZEM TORAMAN

YOĞUNLUK -1

Adam başı bir aşk
Metre kareye
Düşen bin hasret

Adam başı bir ecel
Metre kareye
Düşen bin aşk

YOĞUNLUK -2

Adam başı bir edep
Metre kareye
Düşen bin ahlak

Adam başı bir ilim
Metre kareye
Düşen bin edep

YOĞUNLUK-3

Adam başı bir hoşgorü
Metre kareye
Düşen bin sevgi

Adam başı bir özveri
Metre kareye
Düşen bin anlayış

YOĞUNLUK-4

Adam başı bir cesaret
Metre kareye
Düşen bin zafer

Adam başı bir adalet
Metre kareye
Düşen bin doğruluk

Sabah uyandıgımda ilk işim pencereden dışarıya bakmak oldu. Gecenin telaşı beni meraklandırmıştı. Bu yüzden tedirgin yatmışım. Apartmanın arka kapıları da açılmış, birileri bizim eşyaları evden çıkarıyordu. Neden benim haberim olmamıştı?

Eşyalar, bizden daha yaşlılar. Bizden daha çok olayları yaşamış, görmüşler: Zenginliği, yoksulluğu, soğuğu, sıcakı, kavgayı, huzuru... Tüm eşyalar, insanlara hizmet etmek için sanki sıraya giriyorlardı: Dolap, kanepeler, boy aynası, kıyafetler ve kolilerde kırılacak eşyalar. Ben bunları pencereden seyrederken bütün eşyaların kamyonla yüklendiğini fark etmişim.

Kamyonunun sarılıp gitmesiyle yeni taşındığımız evde buluşmamız bir oldu. Boş kamyon gitti. Birlikte eşyaları açmaya başladık. Kiminde kitap, kiminde havlu, kiminde terlik çıkıyordu.

O sırada el oyması ile yapılmış ceviz Maraş Sandığı ortaya getirildi. Herkes heyecanla sandığın başına toplandı. Sandığın ipleri çabuk çabuk kesilerek koparılıyordu. Bana, sandığın içinden bir hazine veya silah çıkacak gibi gelmişti. Tabii böyle olmadı. Sandığı açtığımızda eski püskü terliklerden başka bir şey yoktu. Beni bir çığlık atmak tuttu: "Ne bu değersiz şeyler!" demişim. Annem sinirle bana baktı. Ben de korkup bu terliklerin ne anlama geldiğini sorma cesaretini gösterebilmişim. Annem, bu terliklerin babamın babaannesinden kalma olduğunu anlatmaya başladı. Terliğin bir tanesini elime alıp garip garip incelemeye başladım. Eski olmasına rağmen gerçekten hoş duruyordu. Aslında o terliklere annemin neden önem verdiğini babam anlatmaya başladı: "Erzurum'da giyilen bu terlikler, hem maddi hem manevi değere sahiptirler. Bu antika değerindeki terliklerin yapımcıları şimdi hayatta değiller. İsteniz de günümüzde bu terlikleri bulamazsınız. Saraylarda sultanların giydiği kıymetli taşlardan süslenmiş terliklerdir." dedi. Annemin elinde çok süslü bir terlik görmüştüm. Elinden kapıverdim. Kadife kumaştan yapılmış, renkli taşlarla süslenmiş bu topuklu terliği giymeyi zorlukla başardım. Anneme bana yakıştığını belirttim. Beni göz ucuyla seyreden annem yanına çağırırdı. O terliğin, çeyizinde olduğu için çok sevdiğini gözleri buğulu biçimde anlattı. Bu terliklerle yaşadığı güzel günleri benim de yaşamam için giydiğim terliklerin uğur getirmesini diledi.

BİRAZ TEBESSÜM...

M. ŞAMİL BÜYÜKTALAŞ

TEBESSÜM 1;

Bir işadami tavernaya girer, bara oturur ve bir double martini sipariş eder.

İçkisini bitirdikten sonra, gömleğin cebine bir göz atar, ardından barmane bir double martini daha hazırlamasını söyler.

Bunu da bitirince, gömleğinin cebine bir göz atar, sonra barmane dönüp bir double daha martini siparişi verir. Barman; " Bakın bayım, size bütün bir gece boyunca martini getirebilirim.

Fakat, bardağı her doldurmamı istemenizden önce niçin gömleğinizin cebine baktığınızı söylemek zorundasınız." deyince

adam cevap verir;

"Karımın fotoğrafına bakıyorum. Ne zaman gözüme güzel gözükecek, işte o zaman eve gitme zamanı gelmiş olacak"

TEBESSÜM 2;

Adam elindeki son 500 dolarla kumar oynamaya karar verir ve Las Vegas'in yolunu tutar...

Ve inanılmaz bir talih; tam 3 milyon dolar kazanır. Hemen otel yönetiminin kendisine tahsis ettiği kral dairesine çıkar ve karısına telefon eder:

- Hayatım, evde misin?

- Evet kocacığım.

- İyi. Hemen hazırlan o zaman. Çabuk bavulunu hazırla.

Kumarhanede tam 3 milyon

dolar kazandım.

Kadın sevinç dolu bir çiğlık atar:

- Ayyyyyyyyyyyy harikasın!! Hemen hazırlanıyorum.. Peki ama nereye?

Paris?; Karayipler?; Acapulco?; Güney Amerika?...

Adam cevap verir:

- Umurumda değil. Sadece eve döndüğümde çoktan gitmiş ol...

TEBESSÜM 3;

Adamın işi varmış, Ankara'ya gidiyormuş, tam uçağa binerken kulağında bir ses:

- Binme, bu uçak düşecek!

Dönmüş, bakmış, kimse yok, ama içine de bir kurt düşmüş, binmemiş.

İkinci uçağı beklerken kara haber ulaşmış:

- Uçak düştü kurtulan olmadı.

Koşmuş Haydarpaşa'ya, bilet almış, tam trene binecek, aynı ses kulağında:

- Binme bu trene, raydan çıkacak!

Dönmüş, bakmış yine kimse yok, trene binmemiş, gelmiş eve, sabah gazeteyi açınca tüyleri ürpermiş:

- Tren Eskişehir'de raydan çıktı şu kadar ölü, şu kadar yaralı...

Allahına şükretmiş, koşup otobüse bilet almış, tam binerken yine o ses:

- Bu otobüse binme, freni patlayacak!

Dönmüş yine kimse yok! Dayanamamış, sormuş:

- Sen kimsin yahu?'

- Ben senin iyilik meleğininim!

Adam iyice kızmış:

- Yahu evlenirken neredeydin?

TEBESSÜM 4;

Çocuk babasına :

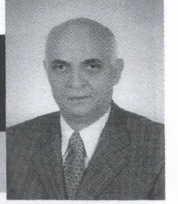
- Babacığım, annem ile nasıl evlendin?

Adam eşine dönüp :

- Görüyormusun, çocuk bile anlam veremiyor!

ABBASIN HİKAYESİ

HASAN KALE

Cahit Sıtkı Tarancı askerliğini yedeksubay olarak yapmak üzere birliğine gider. O yıllarda yedeksubay sayısı az olduğundan her yedeksubaya emir eri verilmektedir. Birliğine gittiğinde bölük yazıcısından künye defterini ister. Sırayla isimlere bakmaktadır bir isim dikkatini çeker. Abbas oğlu Abbas..

Sakat çolak eli yüzünden çürüğe ayrılmış biridir Abbas.. Talim bitiminde askerin yanına gönderilmesini ister. Öğle saatlerinde kapı çalınır. Karşısında civan mert yiğit biri selam çakıp;

- Abbas oğlu Abbas Emret komutan!.. der..

Aralarında şöyle bir konuşma geçer.

- Nerelisin?

- Memleket Mardin, kaza Midyat komutan!.

- Sen benim emir erim olurmusun?

- Sen bilir komutan!.

Askere eşyalarını toplamasını ve kendi evinin altındaki boş yere taşınmasını ister. Zamanla askerin zekiliği sıcakkanlılığından etkilenir. Abbas her sabah erkenden kalkar Cahit Sıtkı'ya kahvaltı ve öğle yemeğini hazırlar. Tüm ihtiyaçlarını karşıdan bir istek gelmeden düşünüp yerine getirir. Erkenden kalkıp Cahit Sıtkı'nın kıyafetlerini ütüler hazırlar ve evin temizliğini yapar.. Akşamları olunca Cahit Sıtkı'nın sevdiği yemek ve mezeleri hazırlar.. Zamanla aralarında komutan asker ilişkisinden daha güçlü bir dostluk bağı oluşur. Bu saf ve temiz Anadolu çocuğundaki sadakat ve temiz yürekte etkilenmiştir Cahit Sıtkı.. Zaman zaman karşısına alıp dertleşir ve bu Anadolu çocuğunun ruhunda gizli şeyleri keşfeder.. Akşamları rakı sofrası kurup en güzel kızartma ve mezeleri hazırlar Abbas.. Aralarındaki duygu bağları güçlenir. Böyle bir keyif gecesi akşamında alkollü Cahit Sıtkı sorar;

- Sen İstanbul'u bilirmisin Abbas?

- Bilir komutan!.

- Orda bir Beşiktaş var bilirmisin?

- Bilir komutan!.

- Ben orda acemi birlikteydim.

- Orda benim bir sevgilim var..

- Sen bana kaçırıp onu getirmisin?

- Elbet komutan!

Sabah olur Cahit Sıtkı bakar ki..

Abbas yeni asker kıyafetleri giymiş traş olmuş hazırlanmış.

Cahit Sıtkı sorar;

- Hayırdır Abbas neden böyle hazırlık yaptın?

- Ben İstanbul'a gidecek komutan!..

- Ne yapacaksın sen İstanbul'da?

- Sen söyledi bana..

Ben gidecek sana Sevgiliyi getirecek!..

Gözlerindeki hüznü ve gözyaşlarının gizlemek istercesine arkasını dönüp kapıyı çarpar ve çıkıp gider Cahit Sıtkı..

Fakat bu mert askerin, yüreği sevgi dolu Anadolu çocuğunun samimiyeti ve sıcaklığından duygulanır..

Akşam olur.. Ağaç altında rakı sofrası kurdurur ve Abbasi karşısına oturtur.. Birlikte yer içerler ve Cahit Sıtkı o meşhur şiirini kaleme döker!.....

Haydi, Abbas; vakit tamam;

Akşam diyordun işte oldu akşam.

Kur bakalım çilingir soframızı;

Dinsin artık bu kalp ağrısı.

Şu ağacın gölgesinde olsun;

Tam kenarında havuzun.

Aya haber sal çıksın bu gece;

Görünsün şöyle gönlümce.

Bas kırbacı sihirli seccadeye,

Göster hükmettiğini mesafeye ve zamana.

Katıp tozu dumanı, var git,

Böyle ferman etti Cahit,

Al getir ilk sevgiliyi Beşiktaş'dan;

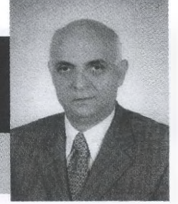
Yaşamak istiyorum gençliğimi yeni baştan.

BENİM ADIM ANADOLU

HASAN KALE

SENE 1914
SAVAŞ ZAMANI ,
ANAFARTALAR'DA BİR ÇADIR VE KİTAPLAR

Bildiğimiz gibi bir okuma değil. Sizi 1914 Anafartalar'a götürüyorum. Anafartalar'da savaşın bir dinlenme anında yerinde çadırınıza gelirsiniz, postalları çıkarır istirahat etmek istersiniz.

Öyle bir şey yok.

Tahta masasının üzerinde Macar Türkoloğu Nemet'in, Fransız Türkoloğu Devin'in Türkoloji kitapları duruyormuş. Açıyor onları okuyor Mustafa Kemal.

Diyorlar ki ;
"Cephede dinlenmek yerine neden bunları okuma gereği duyuyorsun"

Verdiği cevaba bakın ;
"Savaşta sonra bu dilin değişme ihtiyacı var onu tespitte çalışıyorum".

Gelelim 1916'ya.
Bitlis cephesi komutanı Mustafa Kemal Bitlis cephesinde çökmekte olan bir cepheyi kurtarıyor ve çadırına geliyor, yaveri İzzettin ÇALIŞLAR'ı çağırıyor ve eline bir not veriyor. Notta ne yazıyor biliyor musunuz?

"Savaşta sonra ilk işimiz Türk kadınına serbestisini vermek, onu erkeğinin yanında eşit haklara sahip kılmak".

Yıl 1916, Türk kadınının değil adı, değil kimliği, hiçbir şeyi yok. Sokağa çıkma hakkı olmayan bir Türk kadını. Peki sizce tam savaşın en hararetli zamanında neden Türk kadını geldi Mustafa Kemal'in aklına.

Kurtuluş Savaşında gördüğümüz kadın manzarası, değil ATATÜRK'ü, dünyayı şaşırtan bir manzardır. Ülkelerin savaşları olmuştur ama topyekün savaş örneği ilk defa Kurtuluş Savaşında görülmektedir.

Atatürk bu savaşta Ayşe Hatunu tanımıştır. Ayşe Hatunu hepimiz tanıyoruz. Bilmeyen var mı içinizde? Onun yapabildiğini acaba hangi ülkenin kadını yapabilir? Ya da zamanımızda hangi kadın yapabilir? Benim bir kızım bir oğlum var inanın bu kadar araştırmacıyım düşünüyorum. Biliyorsunuz sekiz aylık kızı kucağında omuzunda mermi ve cepheye cephane götürüyor. Sekiz aylık kız dinler mi düşmanı, ağlamaya başlıyor. Ve bu sırada ölmesi falan problem değil Hatunun, ama düşman eğer onları fark ederse çok kısıtlı olan cephane cepheye gidemeyecek, bütün düşüncesi o Ayşe Hatun'un. Bu arada çocuğunu göğsüne yaslar, düşman biraz geç gider, indirdiği zaman kendi elleriyle çocuğunu şehit ettiğini görecektir Ayşe Hatun yada diğer adıyla Tayyibe Hatun.

Peki sonra ne yapar?

Çocuğunu koyar üzerini bayrakla örter ve aynen şöyle söyler; Kafile başkanı komutanımız aktarıyor bunu.

"Sen yüzlerce binlerce yıl sonra doğacak Türk çocukları için şehit oldun" (yani bu satırları okuyan bizler için) bu benim içinde benim içinde bir şereftir.Yeterki vatan sağolsun" diyor,

Cephanesini omuzuna alarak yola koyuluyor.

Hanımefendiler içinizde anne olanlar var. Lütfen bir an için düşünün, çocuğunuzu göz önüne getirin. El bebek gül bebek büyütüyoruz, gözünün içine bakıyoruz, tercih yapın sizden sonraki kuşak mı? çocuğunuz mu? İşte bu Ayşe ya da diğer adıyla Tayyibe Hatunu tanıdı Mustafa Kemal.

Kurtuluş Savaşında Kütahya sırtları, eksi 30, eksi 40. Ve 75-80 yaşlarında bir nine. Gerisini gelin kafile komutanı Mustafa Necati'den dinleyelim. Mustafa Necati neyi görür? Bütün yorgan battaniye ne varsa cephanenin üstüne örtmüş kendisi pazen elbiseyle. Aynen şunları söyler "nine kar sepeliyor hava çok soğuk bari şu yorganı alsan sırtına" dediğinde aldığı cevap "dokunma ona, o millet malıdır, nem kapmasın. Ben bir ölürüm ama onunla binler doğacak binler. hayır oğlum hayır hiç üşümüyorum, soğuğu hiç duymuyorum ki. Düşman bu topraklara girdi gireli benim içim yanıyor içim a oğul" diyen bir nineyi tanıdı Mustafa Kemal.

Albay Hulusi ATAĞ'ın kafilesinde olan genç bir kadınıımız hastadır ve cephane taşırken yere düşmüştür, ölmek üzeredir. Hulusi ATAK sorar "bacım bana adını söyle seni tarihe yazdıracağım" dediğinde aldığı Cevap "adımı ne yapacaksın a oğul yaz benim adım Anadolu" cevabındaki adımın ne önemi var önemli olan ülkemizin adı ve gururu düşünüşü, keşke uygarlık savaşımızda aynı şiddetiyle sürebilseydi bugün. Üzerinde ATATÜRK yazılı kapsülü, inanın hiç mübalağa etmiyorum ilk uzaya fırlatan ülke mutlaka ama mutlaka biz olurduk.

"İçimizden Biri ATATÜRK" Bölüm 11
Araştırmacı Yazar Prof.İlknur GÜNTÜRKÜN

KALIPÇI Bölüm 11
Araştırmacı Yazar Prof.İlknur GÜNTÜRKÜN

VEFAT

Derneğimiz üyesi Halis ÖKSÜZ'ün kayınvalidesi, eşi Nurcan ÖKSÜZ'ün annesi **Pakize BOZKURT** 12.04.2010 tarihinde vefat etmiştir. Merhumeye Allahtan rahmet, kalanlarına uzun ömür ve başsağlığı diliyoruz.

VEFAT

Derneğimiz eski Yönetim Kurulu üyelerinden Ayşe TOKER (SERİN) ile yine derneğimiz üyelerinden Yasemin SERİN ve Abdullah Zafer SERİN'nin anneleri **Arife SERİN** 13.10.2010 tarihinde vefat etmiş olup, cenazesi Akşehir'de toprağa verilmiştir. Merhume'ye Allahtan rahmet, geride kalanlarına sabır ve başsağlığı diliyoruz.

VEFAT

Derneğimiz üyelerinden Diş Tabibi Nidai ERGUN'nun torunu, **Emre ERGUN** 28.07.2010 tarihinde, eşinin ablası **Nezhat TULUNOĞLU** 28.08.2010 tarihinde vefat etmişlerdir. Ölenlere Allahtan rahmet geride kalan aileleri ve yakınlarına sabır ve başsağlığı diliyoruz.

AKSEVDER'E

İNTERNET YOLU İLE DE ÜYE OLABİLİRSİNİZ

Derneğimize üye olmak isteyen Akşehir'i Sevenler "www.aksevder.org.tr" adresli web sayfamızdanyararlanabilecekleri gibi, aksevder@gmail.comadresine e-posta ile başvurmaları veya e-posta adreslerini bildirmeleri halinde kendilerine üyelik giriş formu internet kanalı ile gönderilecektir.

Üye adayları, söz konusu formu doldurup yukarıdaki e-posta adresine iade edebilir, Dernek Merkezi'ne elden veya posta yoluyla iletebilir. Başvuruları değerlendirilerek en kısa zamanda kendilerine bilgi verilecektir.

(2007 ve 2008 yılları için 28.01.2007 tarihinde yapılan Genel Kurulda tesbit edilen Giriş Aidatı 50 YTL, Yıllık Aidat 60 YTL dir.)

DUYURU

LÜTFEN AİDAT BORÇLARINIZI ÖDEYİNİZ

Aidat borcu olan üyelerimizin borçlarını İŞ BANKASI Kavaklıdere Şubesi 4209 069 74 35 No'lu hesaba veya 100 25 50 No'lu Posta Çeki hesabına yatırmalarını veya dernek merkezine elden ödemelerini ÖNEMLE RİCA EDİYORUZ.

SAYIN ÜYELERİMİZ
İletişimin devamı bakımından iş ve ikamet adresiniz, iş, ev, ve cep telefonunuz veya e-posta adresinizdeki değişiklikleri bildiriniz.

AKSEVDER BÜLTEN

İMTİYAZ SAHİBİ : Aksevder
Yönetim Kurulu adına
Cengiz Ünsal GÜLEÇ
0505 400 25 68

GENEL YAYIN YÖNETMENİ : Tufan GÖKALP

YAYIN KURULU : Hasan Hüseyin KALE
Hikmet ÖZDEMİR
M. Şamil BÜYÜKTALAS
Kemal ALPAN

YAZIŞMA ADRESİ : Atatürk Bulvarı 211/11
Kavaklıdere / ANKARA

e-posta : aksevder@gmail.com

Telefon : 0.312 468 50 00
0.312 430 35 73

BEKLİYORUZ !

AKSEVDER Bülteni'nde yayınlanmasını istediğiniz 1/2 A4'ü geçmeyen sosyal içerikli haberleriniz, nostaljik anı ve fotoğraflarınız, kısa hikayeleriniz, şiirleriniz, siyasi ve ideolojik olmayan görüşleriniz varsa; e-posta ile, faksla, mektupla veya telefonla bize ulaştırınız. Bültenimiz sizlerden gelecek, bilgi, belge ve dökümanlarla zenginleşecektir.

AKSEVDER

Bülten

EŞEĞİN SÖZÜ

ALDIĞINI GERİ GETİRMEYEN BİR KOMŞUSU VARMIŞ HOCA'NIN.
NEDENSE EMANETE PEK RİÂYET ETMEZMİŞ BU ADAM.
GÜNLERDEN BİR GÜN HOCA'NIN YANINA GELİP EŞEĞİNİ İSTEMİŞ.

- DEĞİRMENDE BİR İŞİM VAR HOCAM, EŞEĞİNİ BİR GÜNLÜĞÜNE
BANA VERİR MİSİN?

- YOK DEMİŞ HOCA, EŞEK GALİBA AHIRDA DEĞİL!

AKSİLİK BU YA. TAM BU SIRADA AHIRDAKİ EŞEK BAŞLAMIS
ANIRMAYA. ADAM BİR AHIRA, BİR HOCAYA BAKIP:

- HANİ DEMİŞ, EŞEK AHIRDA DEĞİLDİ...
HOCANIN CANI SIKILMIŞ:

- BE MÜBAREK DEMİŞ, SEN ŞU SAÇIMLA SAKALIMLA BANA
İNANMIYORSUN DA EŞEĞİN SÖZÜNE Mİ İNANIYORSUN?

